EIROPAS SAVIENĪBAS (OR. en)
LIMITE

PIEZĪME.

Sūtītājs:	Ģenerālsekretariāts
Saņēmējs:	Delegācijas
Iepr. dok. Nr.:	5064/3/07 REV 3 COPEN 2
Temats:	Padomes Pamatlēmums par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz spriedumiem krimināllietās, ar kuriem piespriesti brīvības atņemšanas sodi vai ar brīvības atņemšanu saistīti pasākumi, lai tos izpildītu Eiropas Savienībā

Tieslietu un iekšlietu padome 2007. gada 15. februārī panāca vienošanos par vispārēju pieeju Pamatl ēmumam par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz spriedumiem krimināllietās, ar kuriem piespriesti brīvības atņemšanas sodi vai ar brīvības atņemšanu saistīti pasākumi, lai tos izpild ītu Eiropas Savienībā.

Ar sadarbību krimināllietās saistītu jautājumu darba grupa un TI padomnieki turpināja izskatīt priek šlikumu un beidza darbu pie tam pievienotā apliecinājuma dokumenta, kā arī pie personas informē šanas veidlapām.

Teksta galīgā redakcija pēc šīm diskusijām ir pievienota šīs piezīmes I pielikumā. Padomes deklar ācija, kas saistīta ar šā pamatlēmuma rehabilitācijas mērķi, ir pievienota šīs piezīmes II pielikumā.

DK/IE/NL/UK/SE delegācijas ir iesniegušas parlamentāras atrunas par šā priekšlikuma tekstu.

PADOMES PAMATLĒMUMS 2005/.../TI
(… gada…)

par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz spriedumiem krimināllietās, ar kuriem piespriesti brīvības atņemšanas sodi vai ar brīvības atņemšanu saistīti pasākumi, lai tos izpildītu Eiropas Savienībā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 31. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 34. panta 2. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes ierosmi,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu [1],

tā kā:

(1) Eiropadome 1999. gada 15. un 16. oktobra sanāksmē Tamperē apstiprināja savstarpējās atzīšanas principu, kam Savienībā būtu jākļūst par pamatu tiesu iestāžu sadarbībai gan civillietās, gan krimināllietās.

(2) Padome 2000. gada 29. novembrī saskaņā ar Tamperē izdarītajiem secinājumiem pieņēma pasākumu programmu, lai īstenotu principu, kas paredz tādu lēmumu savstarpēju atzīšanu, kas pieņemti krimināllietās [2]; šajā programmā tā aicināja novērtēt nepieciešamību ieviest modernus mehānismus, kas vajadzīgi, lai savstarpēji atzītu galīgos spriedumus, kas paredz brīvības atņemšanu (pasākums 14), kā arī, lai paplašinātu notiesāto personu nodošanas principa piemērošanu, attiecinot to uz personām, kas dzīvo kādā no dalībvalstīm (pasākums 16).

---

[1] OV
[2] OV

(3) Saskaņā ar Hāgas programmu par brīvības, drošības un tiesiskuma stiprināšanu Eiropas Savien ībā[3] dalībvalstīm ir jāpabeidz pasākumu programma, jo īpaši attiecībā uz galīgo brīvības atņem šanas sodu izpildi.

(4) Visas dalībvalstis ir ratificējušas Eiropas Padomes 1983. gada 21. marta Konvenciju par noties ātu personu nodošanu. Saskaņā ar minēto konvenciju notiesātās personas atlikušā soda izcie šanai var nodot tikai to valstspiederības valstij un tikai ar attiecīgo personu un iesaistīto valstu piekrišanu. Minētās konvencijas 1997. gada 18. decembra Papildprotokolu, kurā, ievērojot da žus nosacījumus, paredzēta personas nodošanu bez tās piekrišanas, nav ratificējušas visas dal ībvalstis. Neviens no abiem instrumentiem neuzliek par vispārēju pienākumu uzņemt notiesātas personas soda vai drošības līdzekļa izpildei.

(5) Dalībvalstu attiecības, kas balstās uz īpašas savstarpējas uzticēšanās pārējo dalībvalstu tiesību sistēmām, ļauj izpildes valstij atzīt sprieduma valsts iestāžu pieņemtus nolēmumus. Tādēļ būtu j āvērš plašumā Eiropas Padomes instrumentos paredzētā sadarbība, izpildot spriedumus krimin āllietās, jo īpaši gadījumos, ja attiecībā uz ES valstspiederīgajiem (…) ir pieņemts spriedums krimināllietā un tām ir piespriests brīvības atņemšanas sods vai kāds ar brīvības atņemšanu saist īts pasākums. Neskarot vajadzību sniegt notiesātajai personai pietiekamas garantijas, viņas dal ībai tiesvedībā vairs nevajadzētu būt noteicošajai, visos gadījumos piemērojot prasību, ka ir vajadzīga attiecīgās personas piekrišana spriedumu pārsūtīt uz citu dalībvalsti, lai to tur atzītu un izpildītu pieņemto sodu.

(5a) (...)

(5b) Šis pamatlēmums būtu jāīsteno un jāpiemēro, ievērojot vienlīdzības, godīguma un saprātīguma pamatprincipus.

---

[3] OV

(6) (...)

(6a) Pamatlēmuma 3.a panta 1. punkta c) apakšpunktā ir neobligāts noteikums, kas dod iespēju apliecinājuma dokumentu un spriedumu nosūtīt, piemēram, uz notiesātās personas valstspieder ības valsti, ja tie nav gadījumi, kas minēti 1. punkta a) un b) apakšpunktā, vai arī uz valsti, kurā notiesātā persona dzīvo un kurā tā ir vismaz piecus gadus nepārtraukti likumīgi uzturējusies, un kurā tā saglabās pastāvīgas uzturēšanās tiesības.

(6b) Ja apliecinājuma dokumentu un spriedumu nosūta atbilstīgi Pamatlēmuma 3.a panta 1. punkta c) apakšpunktam, tad pirms tam jānotiek sprieduma valsts un izpildes valsts kompetento iestā žu konsultācijām, kā arī jāsaņem izpildes valsts kompetentās iestādes piekrišana. Kompetentaj ām iestādēm būtu jāņem vērā tādi aspekti kā, piemēram, uzturēšanās ilgums vai citas saistības ar izpildes valsti. Ja notiesāto personu ir iespējams nodot gan kādai no dalībvalstīm, gan trešai valstij saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai starptautiskiem instrumentiem, sprieduma un izpildes valsts kompetentās iestādes konsultējoties apsver, vai soda izpilde izpildes dalībvalstī veicinātu sociālās rehabilitācijas mērķa sasniegšanu labāk nekā izpilde trešā valstī.

(6c) Soda izpildei izpildes dalībvalstī vajadzētu palielināt nosodītās personas sociālās rehabilitācijas iespēju. Lai pārliecinātos par to, ka soda izpilde izpildes valstī atbildīs mērķim sekmēt notiesāt ās personas sociālo rehabilitāciju, sprieduma valsts kompetentajai iestādei vajadzētu ņemt vērā t ādus aspektus kā, piemēram, personas piesaiste izpildes valstij, vai šī persona izpildes valsti uzskata par vietu, ar kuru viņu saista ģimene, valoda, kultūra, sociālas vai ekonomiskas un citas saiknes.

(6ca) Notiesātās personas viedoklis, kas minēts 5. panta 2. punktā, var būt lietderīgs, galvenokārt piemērojot 3.a panta 2.a punktu. Vārdi "jo īpaši" ir paredzēti, lai attiecinātu to arī uz gad ījumiem, ja notiesātās personas viedoklis iekļautu informāciju, kas noderētu, piemērojot 9. pantu. 3.a panta 2.a punkta un 5. panta 2. punkta noteikumi nevar būt par pamatojumu atteikumam saistībā ar sociālo rehabilitāciju.

(6cb) Padome atzīst to, ka Polijai ir vajadzīgs vairāk laika nekā citām dalībvalstīm, lai praktiski un materiāli sagatavotos citās valstīs notiesātu Polijas pilsoņu nodošanai, jo īpaši ņemot vērā Polijas pilsoņu palielināto mobilitāti Eiropas Savienībā. Šā iemesla dēļ 5. panta 4. punktā ir paredzēta ierobežota atkāpe uz laiku, ne ilgāku par pieciem gadiem.

(6d) Šis pamatlēmums būtu jāpiemēro *mutatis mutandis* arī sodu izpildei lietās, uz ko attiecas 4. panta 6. punkts un 5. panta 3. punkts Padomes Pamatlēmumā 2002/584/TI (2002. gada 13. j ūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm. Tas *inter alia* nozīmē, ka, neskarot Padomes Pamatlēmumu 2002/584/TI, izpildes valsts varētu pārbaudīt atteikuma pamatojuma esamību, kā noteikts 9. pantā, tostarp, pārbaudot dubulto sodāmību tikt āl, ciktāl izpildes valsts ir veikusi deklarāciju saskaņā ar 7. panta 4. punktu, veicot šo pārbaudi kā nosacījumu sprieduma atzīšanai un izpildei, lai apsvērtu, vai nodot personu vai izpildīt sodu gadījumos, kuri atbilst minētā pamatlēmuma 4. panta 6. punktam.

(7) Šajā pamatlēmumā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Līguma 6. pantā un atspogu ļoti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, jo īpaši tās VI nodaļā. Nekas šajā pamatlēmumā neb ūtu jāinterpretē kā aizliegums atteikt lēmuma izpildi, ja, pamatojoties uz objektīviem apstāk ļiem, ir iemesls domāt, ka sods ir piespriests, lai personu sodītu tās dzimuma, rases, reliģijas, etniskās izcelsmes, valstiskās piederības, valodas, politisko uzskatu vai seksuālās orientācijas d ēļ, vai ka šīs personas stāvokli varētu pasliktināt kāda minētā iemesla dēļ.

(8) Šis pamatlēmums nevienai dalībvalstij neliedz piemērot tās konstitucionālos noteikumus attiecīb ā uz taisnīgu tiesu, biedrošanās brīvību, preses brīvību un izteiksmes brīvību citos plašsaziņas l īdzekļos.

---

[4] OV L 190, 18.7.2002., 1. lpp. 1.

(9) Šā pamatlēmuma noteikumi būtu jāpiemēro saskaņā ar Eiropas Savienības pilsoņu tiesībām br īvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, kas paredzētas EKL 18. pantā.

(10) Šā pamatlēmuma noteikumi būtu jāpiemēro saskaņā ar piemērojamajiem EK tiesību aktiem, tostarp Direktīvu 2004/38/EK, Direktīvu 2003/109/EK un Direktīvu 2003/86/EK.

(11) Ja šajā pamatlēmumā ir dota atsauce uz valsti, kurā notiesātā persona "dzīvo", tas norāda uz vietu, kurai attiecīgā persona ir piesaistīta, pamatojoties uz tādiem elementiem kā pastāvīgā dz īvesvieta, ģimene, sociālās un profesionālās saites.

(11a) Piemērojot 4. panta 1. punktu, būtu jābūt iespējai nosūtīt spriedumu vai tā apstiprinātu kopiju un apliecinājuma dokumentu izpildes valsts kompetentajai iestādei ar jebkādiem rakstiski re ģistrējamiem līdzekļiem, piemēram, pa e-pastu un faksu, apstākļos, kas dod iespēju izpildes valstij noteikt tā autentiskumu.

(12) Gadījumos, kas minēti 9. panta 1. punkta i) apakšpunktā, izpildes valstij, pirms tā atsakās atzīt un īstenot sodu, kurš ietver pasākumu, kas nav brīvības atņemšanas sods, vajadzētu apsvērt iespēju pielāgot šo sodu saskaņā ar 8. panta 3. punktu.

(12a) Atteikuma pamatojumu 9. panta 1. punkta 1) apakšpunktā var piemērot arī gadījumos, ja personu atzīst par nevainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, lai arī kompetentā iestāde ir piemērojusi pasākumu, kas ietver brīvības atņemšanu, izņemot brīvības atņemšanas sodu kā noziedzīga nodarījuma sekas.

(12b) Ar teritorialitāti saistītais atteikuma pamatojums, kas minēts 9. panta 1. punkta j) apakšpunktā, būtu jāpiemēro tikai izņēmuma gadījumos un ievērojot to, lai notiktu pēc iespējas plašāka sadarbība saskaņā ar šā pamatlēmuma noteikumiem, kā arī, ņemot vērā 3. panta 1. punktā min ēto mērķi. Ikvienu lēmumu piemērot šo atteikuma pamatojumu vajadzētu katrā konkrētā gad ījumā pamatot ar analīzi, un sprieduma valsts un izpildes valsts kompetentajām iestādēm būtu savstarpēji jāapspriežas.

(13) Pamatlēmuma 10. panta 1.a punktā minētais termiņš dalībvalstīm būtu jāīsteno tā, lai parasti gal īgo lēmumu, tostarp apelācijas procedūru, varētu pabeigt 90 dienās.

(13a) 14. panta 1. punktā noteikts, ka, neskarot 2. punktā uzskaitītos izņēmumus, īpašā noteikuma principu piemēro tad, ja persona ir nodota izpildes valstij. Tādēļ 14. panta 1. punktu nepiemēro gadījumos, ja persona nav nodota izpildes valsti, piemēram, gadījumos, ja persona ir aizbēgusi uz izpildes valsti.

IR PIEŅĒMUSI ŠO PAMATLĒMUMU.

I nodaļa
Vispārīgi noteikumi

1. pants
Definīcijas

Šajā pamatlēmumā:

a) "spriedums" ir galīgs sprieduma valsts tiesas pieņemts nolēmums vai rīkojums, ar ko piespriež sodu fiziskai personai;

b) "sods" ir jebkurš brīvības atņemšanas sods vai ar brīvības atņemšanu saistīts pasākums, kas, pamatojoties uz kriminālprocesu, ir piespriests uz noteiktu vai nenoteiktu laiku par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu;

c) "sprieduma valsts" ir dalībvalsts, kurā pieņemts spriedums šā pamatlēmuma izpratnē;

d) "izpildes valsts" ir dalībvalsts, kurai ir pārsūtīts spriedums, lai to atzītu un izpildītu.

2. pants

Kompetento iestāžu noteikšana

1. Katra dalībvalsts informē Padomes Ģenerālsekretariātu par to, kura iestāde vai iestādes atbilst īgi tās valsts tiesību aktiem ir kompetentas saskaņā ar šo pamatlēmumu gadījumos, kad tā ir sprieduma valsts vai izpildes valsts.

2. Padomes Ģenerālsekretariāts saņemto informāciju dara pieejamu visām dalībvalstīm un Komisijai.

3. pants

Mērķis

1. Šā pamatlēmuma mērķis ir izstrādāt noteikumus, saskaņā ar kuriem dalībvalsts atzīst spriedumu un izpilda sodu, lai sekmētu notiesātās personas sociālo rehabilitāciju.

2. Šo pamatlēmumu piemēro, ja notiesātā persona atrodas sprieduma valstī vai izpildes valstī.

3. Šis pamatlēmums attiecas tikai uz spriedumu atzīšanu un sodu izpildi šā pamatlēmuma izpratnē. Tas, ka līdztekus piespriestajam sodam ir piespriests arī naudassods un/vai pieņemts konfisk ācijas rīkojums, kas nav vēl samaksāts, atgūts vai izpildīts, neliedz pārsūtīt spriedumu. Tādu naudassodu un konfiskācijas rīkojumu atzīšana un izpilde citās dalībvalstīs balstās uz instrumentiem, ko dalībvalstis piemēro savstarpēji, jo īpaši uz Padomes Pamatlēmumu 2005/214/TI (2005. gada 24. februāris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu finansi ālām sankcijām un Padomes Pamatlēmumu 2005/xxx/TI (2005. gada (xxx)) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu konfiskācijas rīkojumiem.

4. Šis pamatlēmums negroza pienākumu ievērot pamattiesības un tiesību pamatprincipus, kas noteikti Līguma par Eiropas Savienību 6. pantā.

II nodaļa

Spriedumu atzīšana un sodu izpilde

3.a pants

Kritēriji sprieduma un apliecinājuma dokumenta pārsūtīšanai uz citu dalībvalsti

1. Ar nosacījumu, ka notiesātā persona atrodas sprieduma valstī vai izpildes valstī, un ar nosac ījumu, ka šī persona ir devusi savu piekrišanu, kā noteikts saskaņā ar 5. pantu, spriedumu līdz ar apliecinājuma dokumentu, kā paredzēts 4. pantā, var nosūtīt uz vienu no šīm dalībvalstīm:

   a) uz notiesātās personas valstspiederības valsti, kurā šī persona dzīvo; vai

   b) uz valstspiederības valsti, kas nav valsts, kurā šī persona dzīvo, uz kuru (…) notiesāto personu paredzēts izraidīt pēc soda izciešanas, pamatojoties uz izraidīšanas vai izsūtīšanas rīkojumu, kas iekļauts spriedumā vai tiesas vai administratīvā nolēmumā vai jebkurā citā pasākumā, kas izriet no minētā sprieduma; vai

   c) uz jebkuru dalībvalsti, kas nav minēta a) vai b) apakšpunktā, kuras kompetentā iestāde ir piekritusi, ka šai valstij pārsūta spriedumu un apliecinājuma dokumentu.

1.a Spriedumu un apliecinājuma dokumenta pārsūtīšana var notikt, ja vajadzības gadījumā pēc sprieduma valsts un izpildes valsts kompetento iestāžu konsultēšanās sprieduma valsts kompetentā iestāde ir pārliecināta, ka sprieduma izpilde izpildes valstī atbildīs mērķim sekmēt notiesātās personas sociālo rehabilitāciju.

2. Pirms sprieduma un apliecinājuma dokumenta pārsūtīšanas sprieduma valsts kompetentā iest āde ar jebkādiem piemērotiem līdzekļiem var konsultēties ar izpildes valsts kompetento iest ādi. Konsultācijas ir obligātas 1. punkta c) apakšpunktā minētajos gadījumos. Šādos gad ījumos izpildes valsts kompetentā iestāde nekavējoties informē sprieduma valsti par lēmumu piekrist vai nepiekrist sprieduma pārsūtīšanai.

2a) Šo konsultāciju laikā izpildes valsts kompetentā iestāde var sniegt sprieduma valsts kompetentajai iestādei pamatotu atzinumu par to, ka soda izpilde izpildes valstī neveicinātu notiesātās personas sociālo rehabilitāciju un veiksmīgu reintegrāciju sabiedrībā. Gadījumos, ja nav notikusi konsultācija, šādu atzinumu var sniegt nekavējoties pēc apliecin ājuma dokumenta un sprieduma nosūtīšanas. Sprieduma valsts kompetentā iestāde ņem vērā šos apsvērumus un izlemj, vai atsaukt apliecinājuma dokumentu.

3. Izpildes valsts var arī pēc savas ierosmes lūgt sprieduma valsti pārsūtīt spriedumu līdz ar apliecinājuma dokumentu. Notiesātā persona arī var lūgt sprieduma valsts vai izpildes valsts kompetentās iestādes uzsākt procedūru saskaņā ar šo pamatlēmumu. Lūgumi, kas izteikti saskaņā ar šo punktu, nerada pienākumu sprieduma valstij pārsūtīt spriedumu līdz ar apliecin ājuma dokumentu.

4. Īstenojot šo pamatlēmumu, dalībvalstis pieņem pasākumus, jo īpaši ņemot vērā mērķi sekmēt notiesātās personas sociālo rehabilitāciju, kuri ir pamats, saskaņā ar kuru attiecīgām kompetentām iestādēm jāpieņem lēmumi par to, vai sniegt atļauju pārsūtīt spriedumu un apliecinājuma dokumentu 3.a panta 1. punkta c) apakšpunktam atbilstīgos gadījumos.

5. Katra dalībvalsts vai nu pieņemot šo pamatlēmumu, vai vēlāk var paziņot Padomes Ģener ālsekretariātam, ka attiecībās ar citām dalībvalstīm, kas iesniegušas tādu pašu paziņojumu, nav jāprasa tās iepriekšēja piekrišana saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunktu, lai pārsūtītu spriedumu un apliecinājuma dokumentu:

a) ja notiesātā persona dzīvo un ir vismaz piecus gadus nepārtraukti likumīgi uzturējusies izpildes valstī, un tā saglabās pastāvīgas uzturēšanās tiesības šajā valstī, un/vai
b) ja notiesātajai personai ir izpildes valsts valstspiederība gadījumos, kas nav minēti 1. punkta a) un b) apakšpunktā.

Gadījumos, kas minēti a) apakšpunktā, pastāvīgas uzturēšanās tiesības nozīmē, ka attiecīgai personai:

- ir tiesības pastāvīgi uzturēties attiecīgajā dalībvalstī saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar ko īsteno Kopienas tiesību aktus, kas pieņemti, pamatojoties uz Eiropas Kopienas dibinā šanas līguma 18., 40., 44. un 52. pantu vai
- ir derīga uzturēšanās atļauja attiecīgajā dalībvalstī kā pastāvīgi dzīvojošai personai saskaņ ā ar valsts tiesību aktiem, ar ko īsteno Kopienas tiesību aktus, kas pieņemti, pamatojoties uz Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 63. pantu, attiecībā uz dalībvalstīm, kurām piem ēro šos Kopienas tiesību aktus, vai saskaņā ar valsts tiesību aktiem attiecībā uz dalībvalst īm, kurām nepiemēro šos Kopienas tiesību aktus.

4. pants

Sprieduma un apliecinājuma dokumenta pārsūtīšana

1. Spriedumu vai tā apstiprinātu kopiju līdz ar apliecinājuma dokumentu sprieduma valsts kompetentā iestāde tieši pārsūta izpildes valsts kompetentajai iestādei jebkurā veidā, ar ko var iegūt rakstisku apliecinājumu, un tādos apstākļos, lai izpildes valsts varētu noteikt tā autentiskumu. Sprieduma oriģinālu vai tā apstiprinātu kopiju un apliecinājuma dokumenta ori ģinālu nosūta izpildes valstij, ja tā to lūdz. Visi oficiālie sakari arī notiek tieši starp minētajām kompetentajām iestādēm.

2. Apliecinājuma dokuments, kura veidlapas paraugs ir dots A pielikumā, ir jāparaksta, un tā satura pareizība jāapliecina kompetentai sprieduma valsts iestādei.

3. Sprieduma valsts spriedumu līdz ar apliecinājuma dokumentu vienlaicīgi nosūta tikai vienai izpildes valstij.

4. Ja sprieduma valsts kompetentajai iestādei nav zināma izpildes valsts kompetentā iestāde, sprieduma valsts iestāde veic visu nepieciešamo izziņas darbu, tostarp izmantojot ar Padomes Vienoto rīcību 98/428/TI [5] izveidotā Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunktus, lai ieg ūtu informāciju no izpildes valsts.

5. Ja izpildes valsts iestādes, kas saņem spriedumu līdz ar apliecinājuma dokumentu, kompetencē nav to atzīt un veikt tā izpildei vajadzīgos pasākumus, tā, *ex officio*, pārsūta spriedumu līdz ar apliecinājuma dokumentu kompetentajai iestādei un par to attiecīgi informē sprieduma valsts kompetento iestādi.

5. pants

Notiesātās personas viedoklis un tās informēšana

1. Neskarot 1.a punktu, spriedumu līdz ar apliecinājuma dokumentu var nosūtīt uz izpildes valsti soda atzīšanas un izpildes nolūkos tikai ar notiesātās personas piekrišanu, saskaņā ar sprieduma valsts tiesību aktiem.

1.a Notiesātās personas piekrišana nav vajadzīga, ja spriedumu līdz ar apliecinājuma dokumentu nosūta:

a) uz notiesātās personas valstspiederības valsti, kurā tā dzīvo;

b) uz valsti, uz kuru notiesāto personu paredzēts izraidīt pēc soda izciešanas, pamatojoties uz izraidīšanas vai izsūtīšanas rīkojumu, kas iekļauts spriedumā vai tiesas vai administratīvā nolēmumā vai jebkurā citā pasākumā, kas izriet no minētā sprieduma;

c) uz valsti, uz kuru persona ir aizbēgusi vai citādi atgriezusies sakarā ar to, ka sprieduma valstī pret to uzsākta tiesvedība krimināllietā vai pēc notiesājoša sprieduma šajā valstī.

---

[5] OV L 191, 7.7.1998., 4. lpp.

2. Visos gadījumos, ja persona vēl ir sprieduma valstī, personai dod iespēju paust savu viedokli mutiski vai rakstiski. Minēto iespēju dod šīs personas juridiskam pārstāvim, ja sprieduma valsts uzskata to par vajadzīgu, ņemot vērā notiesātās personas vecumu vai fizisko vai psihisko st āvokli.

Pieņemot lēmumu par sprieduma un apliecinājuma dokumenta pārsūtīšanu, ņem vērā notiesātās personas viedokli. Ja persona ir izmantojusi šajā punktā noteikto iespēju, notiesātās personas viedokli nosūta izpildes valstij, jo īpaši ņemot vērā 3.a panta 2.a punktu. Ja persona savu viedokli ir darījusi zināmu mutiski, sprieduma valsts nodrošina, ka izpildes valstij ir pieejams š āds viedokļa rakstisks pieraksts.

3. Sprieduma valsts kompetentā iestāde notiesāto personu tai saprotamā valodā informē, ka tā pie ņēmusi lēmumu pārsūtīt spriedumu līdz ar apliecinājuma dokumentu, izmantojot B pielikumā doto standartveidlapu. Ja laikā, kad pieņem minēto lēmumu, notiesātā persona atrodas izpildes valstī, veidlapu pārsūta izpildes valstij, kas attiecīgi informē notiesāto personu.

4. 1.a punkta a) apakšpunktu nepiemēro Polijai kā sprieduma un izpildes valstij gadījumos, kad spriedums pieņemts pirms piecu gadu termiņa beigām pēc 21. panta 1. punktā minētās dienas. Polija jebkurā laikā var paziņot Padomes Ģenerālsekretariātam par to, ka tā vairs nevēlas izmantot šo atkāpi.

6. pants

(...)

7. pants

Dubulta sodāmība

1. Ievērojot šā pamatlēmuma noteikumus, šādi nodarījumi, nepārbaudot to dubulto sodāmību, ir pamats sprieduma atzīšanai un piespriestā soda izpildei, ja saskaņā ar sprieduma valsts tiesību aktiem sods par šiem nodarījumiem ir brīvības atņemšana vai ar brīvības atņemšanu saistīts pas ākums, uz laikposmu, kas augstākā iespējamā soda mēra gadījumā ir vismaz trīs gadi, un tādā veidā, kā tie ir definēti sprieduma valsts tiesību aktos:
   - dalība noziedzīgā organizācijā,
   - terorisms,
   - cilvēku tirdzniecība,
   - bērnu seksuāla izmantošana un bērnu pornogrāfija,
   - narkotisku un psihotropu vielu nelikumīga tirdzniecība,
   - ieroču, munīcijas un sprāgstvielu nelikumīga tirdzniecība,
   - korupcija,
   - krāpšana, tostarp krāpšana, kas apdraud Eiropas Kopienu finanšu intereses 1995. gada 26. jūlija Konvencijas par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību nozīmē[6],
   - noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana,
   - naudas, tostarp euro, viltošana,

[6] OV C 316, 27.11.1995., 49. lpp.

– datornoziegumi,

– noziegumi pret vidi, tostarp apdraudētu dzīvnieku sugu, kā arī apdraudētu augu sugu un šķirņu nelikumīga tirdzniecība,

– palīdzība nelikumīgi ieceļot un uzturēties,

– slepkavība, smagi miesas bojājumi,

– cilvēku orgānu un audu nelikumīga tirdzniecība,

– personas nolaupīšana, nelikumīga brīvības atņemšana un ķīlnieku sagrābšana,

– rasisms un ksenofobija,

– organizēta vai bruņota laupīšana,

– kultūras priekšmetu, tostarp senlietu un mākslas darbu, nelikumīga tirdzniecība,

– krāpšana,

– rekets un izspiešana,

– izstrādājumu viltošana un pirātisms,

– oficiālu dokumentu viltošana un nelikumīga tirdzniecība,

– maksāšanas līdzekļu viltošana,

– hormonu un citu augšanas veicinātāju nelikumīga tirdzniecība,

– kodolmateriālu vai radioaktīvu materiālu nelikumīga tirdzniecība,

– zagtu transportlīdzekļu tirdzniecība,

– izvarošana,

– dedzināšana,

– noziegumi, kuri ir Starptautiskās Krimināltiesas jurisdikcijā,

– lidaparāta vai kuģa nolaupīšana,

– sabotāža.

2. Apspriedusies ar Eiropas Parlamentu un ievērojot Līguma 39. panta 1. punktu, Padome jebkurā laikā var vienprātīgi nolemt 1. punkta sarakstam pievienot citas nodarījumu kategorijas. Ņemot vērā ziņojumu, ko Padomei iesniedz saskaņā ar šā pamatlēmuma 21. panta 4. punktu, tā izvērtē to, vai saraksts būtu jāpaplašina vai jāgroza.

3. Attiecībā uz noziedzīgiem nodarījumiem, uz kuriem neattiecas 1. punkts, izpildes valsts sprieduma atzīšanu un soda izpildi var pakļaut nosacījumam, ka tā attiecas uz darbību, ko atzīst par noziedzīgu nodarījumu arī saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem, neatkarīgi no nodar ījuma sastāva elementiem vai apraksta.

4. Katra dalībvalsts pamatlēmuma pieņemšanas laikā vai vēlāk, iesniedzot deklarāciju Padomes ģenerālsekretāram, drīkst paziņot, ka tā nepiemēros 1. punktu. Šādu deklarāciju var atsaukt jebkurā laikā. Šādas deklarācijas vai deklarāciju atsaukumus publicē *Eiropas Savienības Ofici ālajā Vēstnesī*.

8. pants

Sprieduma atzīšana un soda izpilde

1. Saskaņā ar 3.a pantu pārsūtīto spriedumu un pēc tam, kad veikta procedūra atbilstīgi 4. pantam, izpildes valsts kompetentā iestāde atzīst un tūlīt veic visus soda izpildei vajadzīgos pasākumus, izņemot gadījumus, ja kompetentā iestāde nolemj izmantot kādu no 9. pantā paredzētajiem sprieduma neatzīšanas un neizpildīšanas pamatojumiem.

2. Ja soda ilgums neatbilst izpildes valsts tiesību aktiem, izpildes valsts kompetentā iestāde var nolemt sodu pielāgot, bet tikai tad, ja minētais sods pārsniedz augstāko iespējamo sodu, kas paredzēts attiecībā uz līdzīgiem nodarījumiem saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem. Pielāgotais sods nedrīkst būt mazāks par augstāko iespējamo sodu, kas paredzēts attiecībā uz līdzīgiem nodarījumiem saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem.

3. Ja soda veids neatbilst izpildes valsts tiesību aktiem, šīs valsts kompetentā iestāde var pielāgot to sodam vai pasākumam, kas paredzēts šīs valsts tiesību aktos attiecībā uz līdzīgiem nodar ījumiem. Tādam sodam vai pasākumam ir pēc iespējas jāatbilst sodam, kas piespriests sprieduma valstī; tas nozīmē, ka sodu nevar pārvērst par naudassodu.

4. Pielāgotais sods nepastiprina sprieduma valstī piespriestā soda veidu vai ilgumu.

9. pants

Neatzīšanas un neizpildīšanas pamatojums

1. Izpildes valsts kompetentā iestāde var atteikties atzīt spriedumu un izpildīt sodu, ja

   a) 4. pantā paredzētais apliecinājuma dokuments ir nepilnīgs vai klaji neatbilst spriedumam, un tas nav aizpildīts vai izlabots izpildes iestādes noliktā pieņemamā termiņā;

ab) nav izpildīti 3.a panta 1. punktā minētie kritēriji;

ac) soda izpilde būtu pretrunā *ne bis in idem* principam;

b) 7. panta 3. punktā minētā gadījumā un, ja izpildes valsts saskaņā ar 7. panta 4. punktu ir iesniegusi deklarāciju, 7. panta 1. punktā minētā gadījumā spriedums attiecas uz darbīb ām, kuras saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem neatzītu par noziedzīgu nodarījumu; tomēr attiecībā uz nodokļiem vai nodevām, muitu un valūtas maiņu sprieduma izpildi nevar atteikt, pamatojoties uz to, ka izpildes valsts tiesību akti neparedz tādus pašus nodokļus vai nodevas, vai tajos nav ietvertas tādas pašas normas par nodokļiem, nodev ām un muitas un valūtas maiņas noteikumiem kā sprieduma valsts tiesību aktos;

c) saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem soda izpildei ir iestājies noilgums;

cb) izpildes valsts tiesību aktos ir paredzēta imunitāte, kas soda izpildi padara neiespējamu;

d) sods ir piespriests personai, kuru saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem tās vecuma dēļ vēl nevarētu saukt pie krimināLatbildības par darbībām, par kurām spriedums ir pieņemts;

e) brīdī, kad izpildes valsts kompetentā iestāde ir saņēmusi spriedumu, soda atlikušais izpildes laiks ir īsāks nekā seši mēneši;

f) spriedums ir pieņemts *in absentia*, ja vien apliecinājuma dokumentā nav norādīts, ka attiecīgā persona ir bijusi personīgi uzaicināta vai ar tāda pārstāvja starpniecību, kas ir kompetents atbilstīgi sprieduma valsts tiesību aktiem, informēta par to, kad un kur notiks attiecīgās lietas izskatīšana, kuras rezultātā pieņemts aizmuguriskais spriedums, vai arī, ja šī persona ir darījusi zināmu kompetentai iestādei, ka tā lietu neapstrīd;

g) izpildes valsts, pirms pieņem lēmumu atbilstīgi 10. panta 1. punktam, iesniedz lūgumu saskaņā ar 14. panta 3. punktu, bet sprieduma valsts saskaņā ar 14. panta 2. punkta g) apakšpunktu nepiekrīt, ka attiecīgo personu izpildes valstī vajā, notiesā vai kā citādi tai at ņem brīvību par nodarījumu, kas izdarīts pirms nodošanas, un kas nav nodarījums, kura d ēļ persona bija nodota;

h) (...)

i) sodā iekļauts ar psihiatrisku vai veselības aprūpi saistīts pasākums vai cits ar brīvības at ņemšanu saistīts pasākums, ko, neskarot 8. panta 3. punktu, izpildes valsts nevar izpildīt saskaņā ar tās tiesību sistēmu vai veselības aprūpes sistēmu.

j) spriedums attiecas uz noziedzīgiem nodarījumiem, ko atbilstīgi izpildes valsts tiesību aktiem uzskata par tādiem, kuri pilnībā izdarīti vai arī kuru lielākā daļa vai būtiska daļa izdarīta šīs valsts teritorijā vai vietā, kas ir vienlīdz uzskatāma par tās teritoriju.

(1a) Visus lēmumus saskaņā ar šā panta 1. punkta j) apakšpunktu saistībā ar noziedzīgiem nodar ījumiem, kas daļēji izdarīti izpildes valsts teritorijā vai vietā, kas ir vienlīdz uzskatāma par tās teritoriju, pieņem 2. punktā minētā kompetentā iestāde, īpašā situācijā un izskatot katru gad ījumu atsevišķi, ņemot vērā lietas īpašos apstākļus un jo īpaši to, vai attiecīgā nodarījuma lielāk ā vai būtiska daļa ir izdarīta sprieduma valstī.

2 Gadījumos, kas minēti 1. punkta a), ab), ac), f), i) un j) apakšpunktā, pirms pieņemt lēmumu neatzīt spriedumu un neizpildīt sodu, izpildes valsts kompetentā iestāde ar jebkādiem piem ērotiem līdzekļiem konsultējas ar sprieduma valsts kompetento iestādi, un vajadzības gadījumā lūdz tai nekavējoties sniegt jebkādu vajadzīgu papildinformāciju.

9.a pants

Daļēja atzīšana un izpilde

1. Ja izpildes valsts kompetentā iestāde apsvērtu sprieduma atzīšanu un soda izpildi daļēji, tā, pirms pieņem lēmumu atteikt sprieduma atzīšanu un soda izpildi pilnībā, var konsultēties ar sprieduma valsti, lai rastu vienošanos, kā noteikts 2. punktā.

2. Sprieduma un izpildes valsts kompetentās iestādes katrā konkrētā gadījumā var vienoties daļēji atzīt un izpildīt sodu saskaņā ar šo iestāžu paredzētiem nosacījumiem, ja vien soda ilgums tā rezultātā nepalielinās. Ja šādas vienošanās nav, apliecinājuma dokumentu atsauc.

9.b pants

Sprieduma atzīšanas atlikšana

Ja 4. pantā paredzētais apliecinājuma dokuments ir nepilnīgs vai klaji neatbilst spriedumam, sprieduma atzīšanu izpildes valstī var atlikt uz izpildes iestādes paredzētu saprātīgu laikposmu, līdz apliecinājuma dokuments tiek aizpildīts vai izlabots.

10. pants

Lēmums par soda izpildi un termiņi

1. Izpildes valsts kompetentā iestāde pēc iespējas ātri pieņem lēmumu par to, vai atzīt spriedumu un izpildīt sodu, un informē sprieduma valsti par to, kā arī par jebkuru lēmumu pielāgot sodu saskaņā ar 8. panta 2. un 3. punktu.

1.a Ja vien nav pamatojuma atlikšanai saskaņā ar 9.a pantu vai saskaņā ar 18.a panta 3. punktu, gal īgo lēmumu par sprieduma atzīšanu un soda izpildi pieņem 90 dienās pēc sprieduma un apliecin ājuma dokumenta saņemšanas.

2. Ja izņēmuma gadījumos izpildes valsts kompetentajai iestādei nav iespējams ievērot 1.a punktā minētos termiņus, tā nekavējoties jebkuriem līdzekļiem informē sprieduma valsts kompetento iestādi, pamatojot atlikšanas iemeslus un norādot paredzamo laiku, kāds vajadzīgs galīgā l ēmuma pieņemšanai.

10.a pants

Apliecinājuma dokumenta atsaukšana

Kamēr soda izpilde izpildes valstī nav sākusies, sprieduma valsts var atsaukt apliecinājuma dokumentu no minētās valsts, pamatojot tādu rīcību. Pēc apliecinājuma dokumenta atsaukšanas izpildes valsts sodu vairs neizpilda.

10.b pants

Pagaidu apcietināšana

Gadījumos, ja persona atrodas izpildes valstī un pēc sprieduma valsts lūguma izpildes valsts pirms tam, kad saņemts spriedums un apliecinājuma dokuments, vai pirms tam, kad ir pieņemts lēmums atz īt spriedumu un izpildīt sodu, var apcietināt notiesāto personu vai veikt jebkādus citus pasākumus, lai nodrošinātu, ka notiesātā persona paliek tās teritorijā, kamēr nav pieņemts lēmums par sprieduma atz īšanu un soda izpildi. Soda ilgumu nevar paildzināt uz tā perioda rēķina, kas pavadīts apcietinājumā, pamatojoties uz šo punktu.

11. pants

Personu nodošana

1. Ja notiesātā persona atrodas sprieduma valstī, viņu nodod izpildes valstij termiņā, par ko vienojas sprieduma valsts un izpildes valsts kompetentās iestādes, bet ne vēlāk kā 30 dienas pēc izpildes valsts galīgā lēmuma par sprieduma atzīšanu un soda izpildi.

2. (...)

3. Ja personas nodošanu 1. punktā noteiktajā laikposmā kavē neparedzēti apstākļi, sprieduma valsts un izpildes valsts kompetentās iestādes nekavējoties sazinās viena ar otru. Nodošana notiek, tiklīdz minēto apstākļu vairs nav. Sprieduma valsts kompetentā iestāde nekavējoties informē kompetento izpildes valsts iestādi un vienojas par jaunu nodošanas datumu. Tādā gad ījumā nodošana notiek 10 dienās no dienas, par ko panākta jaunā vienošanās.

4. (...)

12. pants

Tranzīts

1. Katra dalībvalsts saskaņā ar saviem tiesību aktiem atļauj tādas notiesātas personas tranzītu cauri savai teritorijai, kuru nodod izpildes valstij, ar nosacījumu, ka sprieduma valsts tai ir iesniegusi 4. pantā minētā apliecinājuma dokumenta kopiju un tranzīta pieprasījumu. Tranzīta pieprasījumu un apliecinājuma dokumentu var pārsūtīt, izmantojot ikvienu rakstiski reģistr ējamu līdzekli. Pēc tranzītu atļaujošās dalībvalsts lūguma sprieduma valsts nodrošina apliecin ājuma dokumenta tulkojumu valodās, kas norādītas šajā lūgumā un kuras tranzītu atļaujošajai dalībvalstij ir pieņemamas.

1.a Saņemot pieprasījumu atļaut tranzītu, dalībvalsts, kuru lūdz atļaut tranzītu, informē sprieduma valsti, ja tā nevar garantēt, ka pret notiesāto personu netiks uzsākta kriminālvajāšana, vai — iz ņemot, kā paredzēts iepriekšējā punktā, — šo personu neaizturēs vai kā citādi neierobežos šīs personas pārvietošanās brīvību tās teritorijā saistībā ar jebkādu nodarījumu, kas izdarīts, vai sodu, kas piespriests, pirms šī persona atstāja sprieduma valsts teritoriju. Šādā gadījumā sprieduma valsts var pieprasījumu atsaukt.

2. Tranzīta dalībvalsts tādā pašā kārtībā paziņo par savu lēmumu, ko pieņem prioritāri un ne vēlāk kā vienu nedēļu pēc pieprasījuma saņemšanas. Šādu lēmumu var atlikt uz laiku, līdz tranzīta dal ībvalstij ir nosūtīts tulkojums, gadījumos, kad šāds tulkojums ir prasīts atbilstīgi 1. punktam.

2.a Dalībvalsts, kam iesniegts pieprasījums atļaut tranzītu, var turēt notiesāto personu apcietinājum ā tikai tik ilgi, cik vajadzīgs tranzītam cauri tās teritorijai.

3. Tranzīta pieprasījums nav vajadzīgs aviopārvadājumos, kuros nav paredzēta apstāšanās. Tomēr, ja notiek neparedzēta nosēšanās, sprieduma valsts 72 stundās sniedz 1. punktā paredzēto inform āciju.

13. pants

Tiesību akti, ar ko reglamentē soda izpildi

1. Soda izpildi reglamentē ar izpildes valsts tiesību aktiem. Tikai izpildes valsts iestādes saskaņā ar 2. un 3. punktu ir kompetentas pieņemt lēmumus par izpildes procedūrām un noteikt visus pasākumus, kas uz tām attiecas, tostarp pirmstermiņa vai nosacītas atbrīvošanas iemeslus.

2. Izpildes valsts kompetentā iestāde visu brīvības atņemšanas laiku, kas jau izciests saistībā ar sodu, attiecībā uz kuru spriedums bija pieņemts, atskaita no kopējā brīvības atņemšanas laika, kas jāizcieš.

3. Izpildes valsts kompetentā iestāde pēc pieprasījuma informē sprieduma valsts kompetento iest ādi par noteikumiem, kas ir piemērojami attiecībā uz iespējamu pirmstermiņa vai nosacītu atbr īvošanu. Sprieduma valsts var piekrist tam, ka piemēro šādus noteikumus, vai arī atsaukt apliecinājuma dokumentu.

4. Dalībvalstis var paredzēt, ka, pieņemot kādu lēmumu par pirmstermiņa vai nosacītu atbrīvošanu, drīkst ņemt vērā arī tos sprieduma valsts norādītos tiesību aktus, saskaņā ar kuriem personai ir tiesības kādā konkrētā brīdī tikt atbrīvotai pirms termiņa vai nosacīti.

14. pants

Speciāla nolūka princips

1. Personām, kas saskaņā ar 2. punktu ir nodotas izpildes valstij atbilstīgi šim pamatlēmumam, nedrīkst piemērot kriminālvajāšanu, viņas nedrīkst tiesāt vai citādi atņemt brīvību par noziedz īgu nodarījumu, kas izdarīts pirms šīs personas nodošanas, un kas nav nodarījums, saistībā ar kuru šī persona tika nodota.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro šādos gadījumos:

   a) ja persona, kam bijusi iespēja atstāt izpildes valsts teritoriju, to nav izdarījusi 45 dienās p ēc galīgas atbrīvošanas, vai ir atgriezusies minētajā teritorijā pēc tās atstāšanas;

b) ja par noziedzīgo nodarījumu nav paredzēts sodīt ar brīvības atņemšanu vai ar piespiedu l īdzekli;

c) ja kriminālprocess neparedz piemērot pasākumus, kas ierobežo personas brīvību;

d) ja personai varētu piespriest sodu vai pasākumu, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu, jo īpaši naudassodu, vai kādu pasākumu, kas to aizstāj, arī, ja tas varētu ierobežot personas brīvību;

e) ja persona ir piekritusi nodošanai;

f) ja persona pēc nodošanas ir skaidri atteikusies no tiesībām piemērot īpašo noteikumu attiecībā uz konkrētiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas izdarīti pirms personas nodo šanas. Atteikšanos dara zināmu kompetentā izpildes valsts tiesu iestādē un reģistrē saska ņā ar minētās valsts tiesību aktiem. Atteikšanos izstrādā tā, lai skaidri norādītu, ka persona to ir izdarījusi brīvprātīgi un pilnībā apzinās sekas. Šajā sakarā personai ir ties ības izmantot advokāta pakalpojumus;

g) citos gadījumos, kas nav iepriekš minēti a) līdz f) apakšpunktā – ja sprieduma valsts dod piekrišanu saskaņā ar 3. punktu.

3. Piekrišanas lūgumu iesniedz sprieduma valsts kompetentai iestādei līdz ar Pamatlēmuma 2002/584/TI 8. panta 1. punktā minēto informāciju un tās tulkojumu, kā minēts tā 8. panta 2. punktā. Piekrišanu dod, ja saskaņā ar pamatlēmumu ir pienākums to nodot. Lēmumu pieņem vēlākais 30 dienās pēc lūguma saņemšanas. Minētā pamatlēmuma 5. pantā minētajās situācijās izpildes valsts dod tajā paredzētās garantijas.

15. pants

Amnestija, apžēlošana, sprieduma pārskatīšana

1. Amnestēt un apžēlot var sprieduma valsts un arī izpildes valsts.

2. Tikai sprieduma valstij ir tiesības pieņemt lēmumus par lūgumiem pārskatīt spriedumu, ar ko piespriests sods, kas jāizpilda saskaņā ar šo pamatlēmumu.

16. pants

Informācija no sprieduma valsts

1. Sprieduma valsts kompetentā iestāde tūlīt informē izpildes valsts kompetento iestādi par visiem lēmumiem vai pasākumiem, kā dēļ sods vairs nav izpildāms uzreiz vai pēc noteikta laika.
2. Izpildes valsts kompetentā iestāde beidz soda izpildi, tiklīdz sprieduma valsts kompetentā iest āde informē par minēto lēmumu vai pasākumu.

17. pants

Informācija no izpildes valsts

1. Izpildes valsts kompetentā iestāde, izmantojot jebkurus līdzekļus, ar ko var iegūt rakstisku apliecinājumu, nekavējoties informē sprieduma valsts kompetento iestādi:

(a) par sprieduma un apliecinājuma dokumenta nosūtīšanu kompetentai iestādei, kas atbild īga par izpildi saskaņā ar 4. panta 5. punktu;

aa) par to, ka faktiski nevar izpildīt sodu, jo pēc apliecinājuma dokumenta un sprieduma nos ūtīšanas izpildes valstij notiesātā persona izpildes valsts teritorijā nav atrodama; tādā gad ījumā izpildes valstij nav pienākuma izpildīt sodu;

ab) par galīgo lēmumu atzīt spriedumu un izpildīt sodu, tostarp par tā datumu;

b) par jebkādu lēmumu saskaņā ar 9. pantu neatzīt spriedumu un neizpildīt sodu, kopā ar š āda lēmuma pamatojumu;

c) par jebkādu lēmumu pielāgot sodu saskaņā ar 8. panta 2. vai 3. punktu, kopā ar šāda l ēmuma pamatojumu;

d) par jebkādu lēmumu neizpildīt sodu 15. panta 1. punktā minēto iemeslu dēļ, kopā ar šāda lēmuma pamatojumu;

e) par nosacītas atbrīvošanas perioda sākumu un beigām, ja sprieduma valsts tā norādījusi apliecinājuma dokumentā;

f) par notiesātās personas izbēgšanu no apcietinājuma pirms soda izciešanas;

g) par soda izpildi, līdzko tas izpildīts.

18. pants

Notiesātās personas nodošanas sekas

1. Saskaņā ar 2. punktu sprieduma valsts nedrīkst turpināt soda izpildi, ja tā izpilde ir sākusies izpildes valstī.
2. Tiesības izpildīt sodu nodod atpakaļ sprieduma valstij, ja izpildes valsts to informē par soda daļ ēju neizpildīšanu saskaņā ar 17. panta 1. punkta f) apakšpunktu.

18.a pants

Valodas

1. Apliecinājuma dokuments, kura standartveidlapa dota pielikumā, ir jāiztulko izpildes valsts valodā vai vienā no tās valsts valodām. Šā pamatlēmuma pieņemšanas laikā vai vēlāk ikviena dalībvalsts deklarācijā, kuru deponē Padomes Ģenerālsekretariātā, var paredzēt, ka tā pieņems tulkojumu citās – vienā vai vairākās – Savienības iestāžu oficiālās valodās.

2. Ievērojot šā panta 3. punktu, nav vajadzīgs sprieduma tulkojums.

3. Jebkura dalībvalsts pēc šā pamatlēmuma pieņemšanas vai vēlāk var Padomes Ģenerālsekretari ātā deponētā deklarācijā paziņot, ka tā kā izpildes valsts gadījumos, kad tā uzskata apliecin ājuma dokumenta saturu par nepietiekamu lēmuma pieņemšanai par soda izpildi, nekavējoties p ēc sprieduma un apliecinājuma dokumenta saņemšanas var pieprasīt, lai spriedumam vai tā b ūtiskām daļām pievieno to tulkojumu izpildes valsts oficiālajā valodā vai vienā no tās oficiālaj ām valodām, vai vienā vai vairākās Savienības iestāžu oficiālajās valodās. Šādu lūgumu izdara p ēc tam, kad attiecīgā gadījumā ir notikušas konsultācijas starp sprieduma un izpildes valsts kompetentajām iestādēm, lai norādītu sprieduma būtiskas daļas, kas ir jātulko.

Lēmumu par sprieduma atzīšanu un soda izpildi var atlikt, kamēr sprieduma dalībvalsts nosūta izpildes dalībvalstij minēto dokumentu tulkojumu, vai ja izpildes valsts nolemj tulkot spriedumu uz sava rēķina — līdz ir saņemts tā tulkojums.

19. pants

Izmaksas

Izmaksas, kas rodas sakarā ar šā pamatlēmuma piemērošanu, sedz izpildes valsts, izņemot izmaksas par personas nodošanu izpildes valstij un izmaksas, kas rodas tikai un vienīgi sprieduma valsts suver ēnā teritorijā.

19.a pants

Sodu izpilde saskaņā ar Eiropas apcietināšanas orderi

Neskarot Pamatlēmumu 2002/584/TI, šā pamatlēmuma noteikumus piemēro *mutatis mutantis* tiktāl, ciktāl tie atbilst noteikumiem Pamatlēmumā 2002/584/TI, sodu izpildei gadījumos, ja dalībvalsts ap ņemas izpildīt sodu lietās atbilstīgi 4. panta 6. punktam Pamatlēmumā 2002/584/TI, vai ja, rīkojoties atbilstīgi 5. panta 3. punktam Pamatlēmumā 2002/584/TI, tā ir izvirzījusi nosacījumu, ka persona j ānodod soda izciešanai attiecīgajā dalībvalstī, lai novērstu to, ka attiecīgā persona paliek nesodīta.

III nodaļa

Nobeiguma noteikumi

20. pants

Saistība ar citiem nolīgumiem un pasākumiem

1. Neskarot piemērošanu starp dalībvalstīm un trešām valstīm un to nodošanas piemērošanu saskaņā ar 20.a punktu, ar šo pamatlēmumu no [jāiekļauj datums] aizstāj šādu konvenciju atbilstīgus noteikumus, ko piemēro dalībvalstu attiecībām:

   - 1983. gada 21. marta Eiropas Konvencija par notiesāto personu nodošanu un tās 1997. gada 18. decembra papildprotokols;
   - 1970. gada 28. maija Eiropas Konvencija par spriedumu kriminālllietās starptautisko likumīgumu;
   - III sadaļas 5. nodaļa 1990. gada 19. jūnija Konvencijā, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas Līgumu, par kontroles pakāpenisku atcelšanu pie kopīgajām robežām;
   - 1991. gada 13. novembra Eiropas Kopienu dalībvalstu Konvencija par ārvalstīs pieņemtu spriedumu kriminālllietās izpildi.

2. Dalībvalstis var arī turpmāk piemērot jebkurus divpusējus vai daudzpusējs nolīgumus vai vieno šanās, kas ir spēkā šā pamatlēmuma pieņemšanas brīdī, ciktāl tie ļauj paplašināt šā pamatl ēmuma mērķus un palīdz atvieglot vai vienkāršot sodu izpildes procedūras.

3. Dalībvalstis var noslēgt divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus vai mehānismus pēc šā pamatl ēmuma spēkā stāšanās dienas, ciktāl tādi nolīgumi vai mehānismi ļauj papildināt vai paplašināt š ā pamatlēmuma prasības un palīdz papildus atvieglināt vai vienkāršot sodu izpildes procedūras.

4. Trīs mēnešos pēc šā pamatlēmuma spēkā stāšanās dienas dalībvalstis informē Padomi un Komisiju par spēkā esošiem 2. punktā minētajiem nolīgumiem un mehānismiem, ko tās vēlas piemērot arī turpmāk. Dalībvalstis arī informē Padomi un Komisiju par jauniem nolīgumiem vai 3. punktā minētiem mehānismiem trijos mēnešos pēc parakstīšanas.

20.a pants

Pārejas noteikums

1. Lūgumus, kas saņemti pirms 21. panta 1. punktā minētā datuma, joprojām regulē saskaņā ar sp ēkā esošiem juridiskiem instrumentiem par notiesāto personu nodošanu. Uz lūgumiem, kas sa ņemti pēc minētā datuma, attiecas noteikumi, ko dalībvalstis pieņēmušas saskaņā ar šo pamatl ēmumu.

2. Tomēr laikā, kad Padome pieņem šo pamatlēmumu, ikviena dalībvalsts var nākt klajā ar deklar āciju, ka gadījumos, kad galīgais spriedums ir pieņemts pirms tās norādīta datuma, tā – kā sprieduma un izpildes valsts – turpinās piemērot spēkā esošos juridiskos instrumentus par notiesāto personu nodošanu, ko piemēro pirms 21. panta 1. punktā minētā datuma. Ja ir iesniegta šāda deklarācija, šādos gadījumos piemēro šos instrumentus attiecībā uz visām pārēj ām dalībvalstīm, neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav iesniegušas tādu pašu deklarāciju. Attiec īgais datums nevar būt vēlāks par ... [*] Minēto deklarāciju publicē *Eiropas Savienības Oficiālaj ā Vēstnesī*. To var atsaukt jebkurā laikā.

3. (...)

21. pants

Īstenošana

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai līdz ….. izpildītu šā pamatlēmuma prasības. [*].

2. Dalībvalstis Padomes Ģenerālsekretariātam un Komisijai dara zināmus noteikumus, ar ko tās savos tiesību aktos transponē saistības, kas tām uzliktas ar šo pamatlēmumu. Pamatojoties uz Komisijas ziņojumu, kas sagatavots, balstoties uz minēto informāciju, Padome ne vēlāk kā līdz ... [**] izvērtē, ciktāl dalībvalstis ir izpildījušas šā pamatlēmuma prasības.

---

[*] Trīs gadus pēc šā pamatlēmuma spēkā stāšanās dienas.

[*] Trīs gadus pēc šā pamatlēmuma spēkā stāšanās dienas.

[**] Četrus gadus pēc šā pamatlēmuma spēkā stāšanās dienas.

3. Padomes Ģenerālsekretariāts informē dalībvalstis un Komisiju par atbilstīgi 3.a. panta 5. punktam un 18.a panta 1. vai 3. punktam sniegtajām deklarācijām vai paziņojumiem.

3.bis Neskarot Līguma 35. panta 7. punktu, dalībvalsts, kas, piemērojot šā Pamatlēmuma 19.a pantu, atkārtoti ir sastapusies ar grūtībām, kas nav atrisinātas ar divpusējām konsultācijām, informē Padomi un Komisiju par tās grūtībām. Komisija, balstoties uz šo informāciju un uz jebkādu citu tai pieejamu informāciju, izstrādā ziņojumu un jebkuras ierosmes, ko tā uzskata par piemērot ām, lai atrisinātu šīs grūtības.

4. Līdz … [*] Komisija, pamatojoties uz saņemto informāciju, izstrādā ziņojumu, kam pievieno visas ierosmes, ko tā var uzskatīt par vajadzīgām. Padome, pamatojoties uz jebkuru Komisijas (…) ziņojumu un jebkurām ierosmēm, jo īpaši pārskata 19.a pantu, lai apsvērtu, vai šo pantu nevajadzētu aizstāt ar konkrētākiem noteikumiem.

22. pants

Stāšanās spēkā

Šis pamatlēmums stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Sagatavots

Padomes vārdā -
priekšsēdētājs

[*] Piecus gadus pēc šā pamatlēmuma spēkā stāšanās dienas.

APLIECINĀJUMA DOKUMENTS

kas minēts 4. pantā Padomes Pamatlēmumā …../…../TI [+] par

par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz spriedumiem krimināllietās, ar kuriem piespriesti brīvības atņemšanas sodi vai ar brīvības atņemšanu saistīti pasākumi, lai tos izpildītu Eiropas Savienībā[12]

a)

* Sprieduma valsts ……
* Izpildes valsts ……

b) Tiesa, kas pieņēmusi galīgo spriedumu, ar ko piespriests sodu:

Oficiālais nosaukums:

Spriedums pasludināts (datums dd-mm-gggg):

Tas kļuva par galīgu spriedumu (datums dd-mm-gggg):

Sprieduma lietas numurs (ja zināms):

c) Ziņas par iestādi, ar ko var sazināties jautājumos, kas saistīti ar šo apliecinājuma dokumentu:

1. Iestādes veids: Lūdzu, izdariet atzīmi attiecīgajā lauciņā:

□ Centrālā iestāde

□ Tiesa

□ Cita veida iestāde

[+] OV: lūdzu, norādiet šā pamatlēmuma numuru.

[12] "Šim apliecinājuma dokumentam ir jābūt rakstītam vai tulkotam vienā no izpildes valsts ofici ālajām valodām vai jebkurā citā minētajai valstij pieņemamā valodā, ."

2. Ziņas par 1. punktā minēto iestādi:

Oficiālais nosaukums:

Adrese:

Tālr. nr. (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods)……....
Faksa nr.: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods)
E-pasta adrese (ja ir):

3. Valodas, kurās ar iestādi var sazināties

4. Ziņas par to(tām) personu(-ām), ar kuru(-ām) sazināties, ja vajadzīga papildu informācija, lai izpildītu spriedumu vai vienotos par personas nodošanas procedūrām (vārds, dienesta pak āpe/kategorija, tālruņa nr., faksa nr., e-pasta adrese), ja tās atšķiras no 2. punktā minētājām:

d) [svītrots]

e) [svītrots]

f) Ziņas par personu, kurai piespriests sods:

Uzvārds:

Vārds(-i):

Pirmslaulību uzvārds, ja atšķirīgs:

Pieņemtais(-ie) vārds(-i), ja ir:

Dzimums:

Valstspiederība:

Personas kods un sociālās apdrošināšanas numurs (ja zināms):

Dzimšanas datums:

Dzimšanas vieta:

Pēdējās zināmās adreses/dzīvesvietas:

Valoda(-s), kuru(-as) persona saprot (ja zināma(-s)):

Notiesātā persona ir:

□ sprieduma valstī un tiks nodota izpildes valstij.

□ izpildes valstī un sprieduma izpilde notiks šajā valstī.

Papildu informācija, kas jāiesniedz, ja ir pieejama un vajadzīga:

1. Personas fotoattēls un pirkstu nospiedumi un/vai ziņas par personu, pie kuras griezties, lai gūtu šādu informāciju:

2. Notiesātās personas identitātes kartes vai pases veids un numurs:

3. Notiesātās personas uzturēšanās atļaujas veids un numurs:

.....

4. Citas svarīgas ziņas par notiesātās personas ģimeni, sociālajām un profesionālajām saiknēm ar izpildes valsti:

g) Sprieduma valsts lūgums veikt pagaidu arestu (gadījumā, ja notiesātā persona ir izpildes valstī)

□ Sprieduma valsts lūdz izpildes valsti arestēt notiesāto personu vai veikt jebkādus citus pasākumus, lai nodrošinātu, ka notiesātā persona paliek tās teritorijā, kamēr nav pieņemts lēmums par sprieduma atzīšanu un soda izpildi.

□ Sprieduma valsts jau ir lūgusi izpildes valsti arestēt notiesāto personu vai veikt jebkādus citus pas ākumus, lai nodrošinātu, ka notiesātā persona paliek tās teritorijā, kamēr nav pieņemts lēmums par sprieduma atzīšanu un soda izpildi. Lūdzu norādīt tās izpildes valsts iestādes nosaukumu, kas ir pieņ ēmusi lēmumu lūgt personu arestēt (ja informācija vajadzīga un zināma)

……

……

……

……

h) Saistība ar jebkuru iepriekšēju Eiropas apcietināšanas orderi

□ EAO ir izsniegts brīvības atņemšanas soda vai ar brīvības atņemšanu saistīta drošības līdzekļa izpildei, un izpildes dalībvalsts apņemas izpildīt spriedumu vai piemērot ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli saskaņā ar EAO pamatlēmuma 4. panta 6. punktu.

EAO izdošanas datums un numurs, ja zināms:

Iestādes nosaukums, kas izdevusi EAO:
Datums lēmumam, ar ko apņemas izpildīt spriedumuun numurs, ja zināms:

Iestādes nosaukums, kas pieņēmusi lēmumu, ar ko apņemas izpildīt spriedumu:

□ EAO izsniegts, lai veiktu tādas personas kriminālvajāšanu, kas ir izpildes valsts pilsonis vai rezidents, un izpildes valsts ir izdevusi personu ar nosacījumu, ka persona tiks nogādāta atpakaļ uz izpildes valstī, lai izciestu brīvības atņemšanas sodu vai piespiedu līdzekli, kas tai piespriests izsniegšanas dalībvalstī. (EAO pamatlēmuma 5. panta 3. punkts):
Datums lēmumam par personas izdošanu:
Iestādes nosaukums, kas pieņēmusi lēmumu par personas izdošanu:
Lēmuma numurs, ja zināms:……
Personas izdošanas datums, ja zināms: .

i) Sprieduma un apliecinājuma dokumenta pārsūtīšanas iemesli (ja izdarīta atzīme pie h) punkta, šeit nav jāatzīmē)

Spriedumu un apstiprinājuma dokumentu nosūta izpildes valstij, jo sprieduma pieņemšanas iestāde ir pārliecināta, ka soda izpilde izpildes valstī sekmēs notiesātās personas sociālo reabilitāciju un:

☐ a) Notiesātā persona ir izpildes valsts valstspiederīgais un tur dzīvo.

☐ b) Notiesātā persona ir izpildes valsts valstspiederīgais, un notiesāto personu paredzēts uz to izraidīt pēc soda izciešanas, pamatojoties uz izraidīšanas vai izsūtīšanas rīkojumu, kas iekļauts spriedumā vai tiesas vai administratīvā nolēmumā vai jebkurā citā pasākum ā, kas izriet no minētā sprieduma. Ja izraidīšanas vai izsūtīšanas rīkojums nav iekļauts spriedumā, lūdzu, norādiet tās iestādes nosaukumu, kas izdevusi rīkojumu, izdošanas datumu un rīkojuma numuru, ja tas ir zināms: ……

☐ c) Izpildes valsts ir valsts, kas nav minēta a) vai b) apakšpunktā un kuras kompetentā iestāde ir piekritusi, ka šai valstij pārsūta spriedumu un apliecinājuma dokumentu.

☐ d) Izpildes valsts ir nosūtījusi paziņojumu saskaņā ar pamatlēmuma 3.a panta 5. punktu un:

- □ ir apstiprināts, ka saskaņā ar sprieduma valsts kompetentā iestādes rīcībā esošo informāciju notiesātā persona dzīvo un pastāvīgi un legāli vismaz piecus gadus uzturas izpildes valstī un tā saglabās tiesības pastāvīgi uzturēties šajā valstī, vai
- □ ir apstiprināts, ka notiesātā persona ir izpildes valsts valstspiederīgais.

j) Spriedums, ar ko piespriests sodu:

1. Spriedums attiecas kopumā uz …. noziedzīgiem nodarījumiem.

Faktu kopsavilkums un to apstākļu apraksts, kādos pārkāpums(-i) tika izdarīts(-i), tostarp ziņas par laiku un vietu; kā arī par to, kādā veidā bija iesaistīta notiesātā persona:

Noziedzīgā(-o) nodarījuma(-u) veids un juridiskā klasifikācija un piemērojamās tiesību normas, uz kuru pamata pieņemts spriedums:

2. Ciktāl 1. punktā minētais(-ie) noziedzīgais(-ie) nodarījums(-i) saskaņā ar sprieduma valsts tiesību aktiem atbilst vienam vai vairākiem no tuprmāk minētajiem noziedzīgiem nodarījumiem, par ko var piespriest brīvības atņemšanu uz, ilgākais, trīs gadu laikposmu, lūdzu, attiecīgi atzīmēt, izdarot atzīmi tam atvēlēto(-os) lauciņus(-us)):

- ☐ dalība noziedzīgā organizācijā;
- ☐ terorisms;
- ☐ cilvēku tirdzniecība;
- ☐ bērnu seksuāla izmantošana un bērnu pornogrāfija;
- ☐ narkotisku un psihotropu vielu nelikumīga tirdzniecība;
- ☐ ieroču, munīcijas un sprāgstvielu nelikumīga tirdzniecība;
- ☐ korupcija;
- ☐ krāpšana, tostarp krāpšana, kas apdraud Eiropas Kopienu finanšu intereses atbilstīgi 1995. gada 26. jūlija Konvencijai par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību,
- ☐ noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācija;
- ☐ naudas, tostarp euro, viltošana;
- ☐ datornoziegumi;
- ☐ noziegumi pret vidi, tostarp apdraudētu sugu dzīvnieku un apdraudētu sugu un šķirņu

augu nelikumīga tirdzniecība;

- ☐ palīdzība nelikumīgi ieceļot un uzturēties;
- ☐ slepkavība, smagi miesas bojājumi;
- ☐ cilvēku orgānu un audu nelikumīga tirdzniecība;
- ☐ personas nolaupīšana, nelikumīga brīvības atņemšana un ķīlnieku sagrābšana;
- ☐ rasisms un ksenofobija;
- ☐ organizēta vai bruņota laupīšana;
- ☐ kultūras priekšmetu, tostarp senlietu un mākslas darbu nelikumīga tirdzniecība;
- ☐ krāpniecība;
- ☐ rekets un izspiešana;
- ☐ kontrafaktu un pirātisku ražojumu izgatavošana;
- ☐ administratīvu dokumentu viltošana un tirdzniecība;
- ☐ maksāšanas līdzekļu viltošana;
- ☐ hormonu un citu augšanas veicinātāju nelikumīga tirdzniecība;
- ☐ kodolmateriālu vai radioaktīvu materiālu nelikumīga tirdzniecība;
- ☐ zagtu transportlīdzekļu tirdzniecība;
- ☐ izvarošana;
- ☐ dedzināšana;
- ☐ noziegumi Starptautiskās krimināltiesas jurisdikcijā;
- ☐ lidaparāta vai kuģa nolaupīšana;
- ☐ sabotāža.

3. Ciktāl uz 1. punktā minēto(-iem) noziedzīgo(-iem) nodarījumu(-iem) neattiecas 2. punkts vai ja spriedums un apliecinājuma dokuments ir pārsūtīts dalībvalstij, kas paziņojusi, ka tā pārbaudīs dubulto sodāmību (Pamatlēmuma 7. panta 4. punkts), lūdzu sniegt šā/šo noziedzīgā(-o) nodar īguma(-u) pilnu aprakstu:

4. [Svītrots]

k) Informācija par spriedumu, ar ko piespriests sods:

1. Norādīt, vai spriedums pieņemts aizmuguriski:

☐ Nē

☐ Jā. Ir apstiprināts, ka:

☐ persona tika informēta personīgi vai ar tāda pārstāvja starpniecību, kas ir kompetents atbilstīgi sprieduma valsts tiesību aktiem, par to, kad un kur notika attiecīgās lietas izskatīšana, kuras rezultātā pieņemts aizmuguriskais spriedums vai

☐ persona kompetentai iestādei ir apliecinājusi, ka tā neapstrīd lēmumu.

2. Ziņas par soda ilgumu:

2.1. Soda kopējais ilgums (dienās):

2.2. Kopējais brīvības atņemšanas laiks, kas jau izciests saistībā ar sodu, attiecībā uz kuru spriedums bija pieņemts (dienās), **.....**
līdz (…) (norādīt datumu, kad aprēķins tika veikts): dd-mm-gggg):

2.3. Dienu skaits, kas jāatskaita no kopējā soda izciešanas laika citu, nevis 2.2 punktā minēto iemeslu dēļ (piem. amnestija, apžēlošana, utt., kas jau piešķirtas attiecībā uz šo sodu):
līdz (…) (norādīt datumu, kad aprēķins tika veikts): dd-mm-gggg)

2.4. Soda izciešanas laika beigu datums sprieduma valstī:

☐ Nav piemērojams, jo persona patlaban neatrodas ieslodzījumā

☐ Persona patlaban ir ieslodzījumā un saskaņā ar sprieduma valsts tiesību aktiem sods būs pilnībā izciests (norādīt datumu: dd-mm-gggg) [13]:

3. Soda veids:

☐ brīvības atņemšanas sods

☐ pasākums, kas saistīts ar brīvības atņemšanu (lūdzu precizēt):

.....

[13] *"Šeit, lūdzu, norādīt datumu, kad sods būtu pilnībā izciests (neierēķinot priekšlaicīgas vai nosacītas atbrīvošanas iespējas), ja persona paliktu sprieduma valstī."*

1) Informācija attiecībā uz priekšlaicīgu vai nosacītu atbrīvošanu:

1. Saskaņā ar sprieduma valsts tiesību aktiem notiesātajai personai ir tiesības tikt priekšlaicīgi vai nosacīti atbrīvotai no ieslodzījuma,

ja tā izcietusi:

☐ pusi no soda laika,

☐ divas trešdaļas no soda laika

☐ citu soda laika daļu (lūdzu norādīt):

2. Sprieduma pieņemšanas iestāde lūdz informēt par

☐ izpildes valsts tiesību aktu noteikumiem, kas piemērojami attiecībā uz notiesātās personas priekšlaicīgu vai nosacītu atbrīvošanu;

☐ priekšlaicīgas vai nosacītas atbrīvošanas perioda sākumu un beigām.

m) Personas viedoklis:

1. ☐ Personas viedokli nevarēja uzklausīt, jo persona jau ir izpildes valstī.

2. ☐ Persona ir sprieduma valstī un

a) ☐ persona lūdza pārsūtīt spriedumu un apliecinājuma dokumentu

☐ persona piekrita, ka pārsūta spriedumu un apliecinājuma dokumentu

☐ persona nepiekrita, ka pārsūta spriedumu un apliecinājuma dokumentu

(personas norādītie iemesli):

b) ☐ Notiesātās personas viedoklis ir pievienots.

☐ Notiesātās personas viedoklis jau ir nosūtīts izpildes valstij

datums: dd-mm-gggg):

n) Citi lietai nozīmīgi apstākļi (nav obligāti):

.....

.....

.....

....

o) Galīgā informācija

Sprieduma teksts ir pievienots šim apliecinājuma dokumentam[14].

Iestādes, kas izdod apliecinājuma dokumentu, un/vai tās pārstāvja paraksts, kas apliecina apliecinājuma dokumenta satura pareizību

.....

.....

Vārds:

.....

Ieņemamais amats (dienesta pakāpe/kategorija):

.....

Datums:

.....

Oficiāls zīmogs (ja tāds ir)

[14] *Sprieduma pieņemšanas iestādei ir jāpievieno visi ar lietu saistītie spriedumi, kas nepiecie šami, lai būtu visa informācija par izpildāmo galīgo sodu. Var pievienot arī visus pieejamos sprieduma(-u) tulkojumus.*

NOTIESĀTĀS PERSONAS INFORMĒŠANA

Ar šo Jūs informē par ……..(sprieduma valsts kompetentās iestādes) lēmumu p ārsūtīt …….. (sprieduma valsts kompetentās tiesas) …… (sprieduma pasludināšanas datums) spriedumu Nr…… (sprieduma numurs, ja zināms) …… (izpildes valstij), lai tā atzītu spriedumu un izpildītu ar to piespriesto sodu saskaņā ar valsts tiesību aktiem, īstenojot Padomes Pamatlēmumu (…/…/TI) (…. gada…) [15] par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz spriedumiem kriminālliet ās, ar kuriem piespriesti brīvības atņemšanas sodi vai ar brīvības atņemšanu saistīti pasākumi, lai tos izpildītu Eiropas Savienībā, OV …

Soda izpildi reglamentēs ar ..... (izpildes valsts) tiesību aktiem. Šīs valsts iestādes būs kompetentas lemt par izpildes norisi un noteikt visus ar to saistītos pasākumus, tostarp pamatot priek šlaicīgu vai nosacītu atbrīvošanu.

…….. (izpildes valsts) kompetentajai iestādei visu brīvības atņemšanas laiku, kas jau izciests saistībā ar sodu, attiecībā uz kuru spriedums bija pieņemts, jāatskaita no kopējā brīv ības atņemšanas laika, kas jāizcieš. ……. (izpildes valsts) kompetentā iest āde var pielāgot piespriesto sodu tikai tad, ja sods pēc tā ilguma vai veida neatbilst šīs valsts tiesību aktiem. ……. (izpildes valsts) pielāgotais sods nepastiprina sprieduma valstī piespriestā soda veidu vai ilgumu.

_____

[15] OV: lūdzu, norādiet šā pamatlēmuma numuru.

Saistībā ar šā pamatlēmuma rehabilitācijas mērķiem tajā ir iekļauta šāda Padomes deklar ācija:

Paturot prātā, ka šā pamatlēmuma galvenais mērķis ir notiesātas personas sekmīga rehabilitācija valstī, kurai šī persona ir visvairāk piesaistīta, kā tas ir skaidri norādīts 3. pantā un apstiprināts preambulā, un esot vienisprātis, ka dalībvalstu savstarpēja uzticēšanās nerada vajadzību iekļaut papildu atteikuma pamatojumus, kas balstītos uz sprieduma atzīšanas neatbilstību rehabilitācijas mērķim, Padome uzsver, ka, lemjot par vajadzību pārsūtīt spriedumu un apliecinājuma dokumentu izpildes valstij, sprieduma valstij šis mērķis vienmēr būtu jāuzskata par visbūtiskāko faktoru.